

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute
F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis**

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Conclvsio I. D[omi]n[u]s & Magister noster Ihesus Christus, dice[n]do
poenitencia[m] agite &c. omnem vitam fidelium poenitentiam esse voluit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

CONCLVSIONE I.

Dñs & Magister noster Ihesus Christus dicēdo
pœnitenciā agite &c. omniem vitam fidelium pœ-
nitentiam esse voluit.

Hanc affero & nihil dubito.

¶ Probo tamen eam, vel rūdis ingenij causa, primo, ex ipso
ybo græco Metanoite, i. pœnitentiā agite, quod rigidissime
transferrī potest, transmētāminī, i. mentē & sensum aliū induī-
te, resipiscite, transitus mētis & phases pīs facite, ut tēz nunc
celestia sapiatis, qui hucusq; terrena sapientis, qđ Apostolus
Ro: xij, dicit Renouamini nouitate mentis v̄rā. Quia resipis-
centia sit, vt redeat duaricator ad cor, odiatq; suū peccatum,
Cerū est aut̄, qđ ista resipiscēta, seu odīū sui, tota vita fori des-
beat, iuxta illud. Qui odit animā suā in hoc mūndo, in vita
eternā custodit eā. Et iterū. Qui non accipit crucē suā, & ses-
quitur me, non est me dignus. Et ibidē. Non veni pacē mit-
tere, sed gladiū. Matt: v. Beati qui lugent qm̄ iþi consolabūr̄.
Et Paulus Ro: vi, & viij, alijsq; multis locis, tubet mortificare
carnem, & mēbra, quae sunt super terrā. Et Gal: v. docet: carnē
crucifigere cū concupiscēt̄ se. Et ij. Corin: vi. dicit. Exhibe-
amus nos metis pīs in multa pacientia, in ieunijis multis &c.
Hæc sic late pīero, tanq; cū eis agam: qui nr̄a ignorant.

¶ Ideo. secūdo, pīo & ratione eandem. Quia Christus, Ma-
gister spīs est non literę. & verba eius sunt vita & spīritus, ideo
necessit̄ ē, vt ea doceat pœnitentiam, quā in spīritu & veritate
agitur. Non aut̄ ea, quā foris agere possunt superbissimi hy-
pocrites, in ieunijis suis facies exterminātes, in angulis orātes:
& cū tubis eleemosynā faciētes. Ezā inq; doceat Christ⁹ opor-
ter, quā in omni vitā genere agi potest. quā rex in purpura,
Sacerdos in mundicia, Principes in dignitate non minus pī-
agere, qđ monachus aut mendicus in suis ritibus & paupertate,
sicut ēgerunt Daniel & socij sui in media Babylone, Om̄ib;is
ēm hominib; i. oīm conditioni debet conuenire doctrina
Christi.

¶ Tercio per totā vitā oramus & orandū est, Dime te nobis
debita nostra, ergo tota vita pœnitenciā agimus & displicem⁹
nobis, Nisi quis sitita stultus, vt si cōte putet orandū sibi p̄ re-
mittendis debitū, vera em̄ sunt & non contēnenda debita, p̄

B

quibus orare iubemur, etiā si sint venialia, non tū nisi eis res
missis, saluati possimus.

¶ CONCLV: II.

Quod verbū de sacramētali pœnitentia (cōfessiōnis & satisfactionis/que sacerdōtum ministerio celebratur) nō pōt intelligi.

Hanc etiā assero & probō.

¶ Prīmo, quia pœnitentia sacramētalis est tūpālis, nec p̄t omni momēto agi, alioquin assidue cū sacerdotē te loquendū esset, nec aliud quicq̄ agendū, nisi p̄tā confitēdū, atq̄ satisfactiō nē imp̄ficiā exequendā. Ideo non p̄t esse crux illa, quā Christus p̄cipit tollere, nec est mortificatio passionis carnis.

¶ Secundo Sacramētalis est externa tñ & prærequisit interna, sine qua nihil valet. Sed hēc interna est, & sine sacramentali esse potest.

¶ Tercio. Sacramētalis p̄t esse sincera, hēc non nisi vera & sincera esse p̄t. Q; si sincera non fuerit, hypocritarum est. non ea quā Christus docet.

¶ Quarto de sacramētali pœnitētia nullū habetur præceptū Christi. Sed est p̄ Poſt̄fices & ecclesiā statūra (saltē quo ad terciā sui partē, s. satisfactionē) ideo & mutabilis arbitrio ecclesiæ. Sed pœnitētia enā gelica, est lex diuina, nulla hora mutabilis. cū ipsa sit, iuge illud sacrificiū, qđ vocatur cor contritum & humiliatum.

¶ Quinto. Huc pertinet, qđ vno consensu doctores scholastici discernunt pœnitentia virtutis, a pñia sacramētali, pones pñiam virtutē velut materiā seu subiectū pñiē sacramēti.

¶ CON: III.

Nō tamē solā intēdit interiorē / uno interior nulla
ē nisi foris opetur varias carnis mortificatiōes.

Et hanc assero & probō.

¶ Primo Rō: xii. p̄cipit Āplūs. Corpora nra offerre hostiā vis
veniē sanctā deo placētē. Atq̄ id quō siat, securū clarū & late
exponit, dñ docet humiliter sapere, inuicem scrūire, diligere,
orationi instare, patientiā habere &c: Quo modo & h̄. Co: v
ait. Exhibeamus nosme ip̄os in multa paciētia, in ieiunijs &